

PRIIMTI TEKSTAI

P8_TA(2016)0334

ES šildymo ir vėsinimo strategija

2016 m. rugsėjo 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES šildymo ir vėsinimo strategijos (2016/2058(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 194 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio mėn. 21-oje Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferencijoje (COP 21) sudarytą Paryžiaus susitarimą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 15 d. Komisijos komunikatą „Energetikos veiksmų planas iki 2050 m.“ (COM(2011)0885),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES šildymo ir vėsinimo strategija“ (COM(2016)0051),
- atsižvelgdamas į 2015 m. vasario 25 d. Komisijos komunikatą „Atsparios energetikos sąjungos ir perspektyvios klimato kaitos politikos pagrindų strategija“ (COM(2015)0080),
- atsižvelgdamas 2014 m. spalio 23–24 d. Tarybos išvadas dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos,
- atsižvelgdamas į trečiąjį energetikos teisės aktų rinkinį,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo,
- atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančią ir vėliau panaikiniančią Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio

- technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planas“ (COM(2011)0112),
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. vasario 5 d. rezoliuciją dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos¹,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1291/2013, kuriuo sukuriama bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.) ir panaikinamas Sprendimas Nr. 1982/2006/EB²,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. liepos 9 d. rezoliuciją „Efektyvus išteklių naudojimas. Žiedinės ekonomikos kūrimas“³,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją dėl Europos energetikos sąjungos kūrimo⁴,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomonę (A8–0232/2016),
- A. kadangi šildymui ir vėsinimui suvartojama beveik 50 proc. galutinės ES energijos paklausos, iš kurių 80 proc. naudojama pastatuose; kadangi šildymo ir vėsinimo sektorius turėtų atspindėti 2015 m. Paryžiaus susitarimą dėl klimato kaitos (angl. COP 21); kadangi ES energetikos ir klimato tikslus atitinkantis šildymo ir vėsinimo sektorius ne vėliau kaip 2050 m. turi būti grindžiamas 100 proc. atsinaujinančiųjų energijos išteklių, o to galima pasiekti tik mažinant mūsų suvartojamos energijos kiekį ir visapusiškai taikant principą „svarbiausia – energijos vartojimo efektyvumas (energijos vartojimo efektyvumas kaip svarbiausias kuras)“;
- B. kadangi kiekvienas papildomas sutaupytos energijos procentas dujų importą leidžia sumažinti 2,6 proc.⁵;
- C. kadangi reikia imtis aktyvesnių veiksmų tiek mažinant pastatų šildymo paklausą, tiek perkeliant likusią paklausą nuo importuoto iškastinio kuro deginimo individualiuose katiluose prie tvarių šildymo ir vėsinimo galimybių, laikantis strategijos „Europa 2050“ tikslų;
- D. kadangi pastatams tenka didžiulė bendros galutinės suvartojamos energijos dalis ir kadangi didesnis energijos vartojimo efektyvumas pastatuose ir reagavimo į paklausą programos gali atlikti labai svarbų vaidmenį subalansuojant energijos paklausą ir patenkinant piko paklausą, o tai skatina perteklinio pajėgumo mažinimą ir gamybos, valdymo ir transportavimo sąnaudų mažinimą;
- E. kadangi atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalis lėtai augo (2012 m. sudarė 18 proc. patiektos pirminės energijos), tačiau vis dar esama milžiniškų galimybių visuose

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0094.

² OL L 347, 2013 12 20, p. 104.

³ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0266.

⁴ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0444.

⁵ Europos Komisija (2014 m.), komunikatas „Energijos vartojimo efektyvumas ir jo vaidmuo siekiant užtikrinti energetinį saugumą ir įgyvendinti 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategiją“ (COM(2014)0520).

lygmenyse ir valstybėse narėse turėtų būti toliau didinama atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir atgautos šilumos energijos dalis šildymo ir vėsinimo sektoriuje;

- F. kadangi ES šildymo ir vėsinimo rinka yra susiskaidžiusi dėl savo vietinio pobūdžio, susijusių technologijų skirtumų ir atitinkamų ekonominės veiklos subjektų įvairovės; kadangi vietinis ir regioninis aspektas yra itin svarbus nustatant tinkamą šildymui ir vėsinimui taikomą politiką, projektuojant ir diegiant šildymo ir vėsinimo infrastruktūrą ir konsultuojantis su vartotojais, siekiant pašalinti kliūtis ir padidinti šildymo ir vėsinimo efektyvumą ir tvarumą;
- G. kadangi biomasė sudaro 89 proc. visos ES suvartojamos atsinaujinančiosios šildymo energijos ir 15 proc. visos ES suvartojamos šildymo energijos ir turi dideles galimybes toliau teikti svarbius ir ekonomiškai efektyvius didėjančios šildymo paklausos sprendimus;
- H. kadangi šildymas ir vėsinimas – geriausias pavyzdys, kad su energija susijusiems sprendimams, apimantiems horizontalų požiūrį į energetikos sistemų projektavimą ir visą ekonomiką, reikia taikyti holistinį, integruotomis sistemomis pagrįstą požiūrį;
- I. atsižvelgiant į tai, kad šildymui ir vėsinimui sunaudojama labai daug iš iškastinio kuro gaunamos pirminės energijos (75 proc.) ir tai labai trukdo mažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro, spartina klimato kaitą ir labai kenkia aplinkai; kadangi šildymo ir vėsinimo sektorius turėtų visapusiškai prisidėti prie ES klimato ir energetikos tikslų įgyvendinimo ir kadangi, vadovaujantis Europos Vadovų Tarybos 2013 m. gegužės 22 d. išvadomis, atsižvelgiant į vietos sąlygas palapsniui turėtų būti panaikintos subsidijos iškastinio kuro naudojimui šiame sektoriuje;
- J. kadangi apskaičiuota, kad pramonės ir kituose komerciniuose procesuose pagaminto šilumos kiekio, kuris iššvaistomas atmosferoje arba vandenyje (ir nėra produktyviai panaudojamas), pakaktų visiems ES šildymo poreikiams patenkinti gyvenamuosiuose ir tretinio sektoriaus pastatuose;
- K. kadangi pastatų sektorius ES išmeta maždaug 13 proc. viso išmetamo CO₂ kiekio;
- L. kadangi pažangių ir efektyvių šildymo arba vėsinimo sistemų naudojimas turi vykti drauge ir derėti su visapusišku šiluminės izoliacijos procesu, tokiu būdu sumažinant energijos paklausą ir vartotojų sąnaudas, padedant sumažinti energijos nepriteklių bei kuriant vietines kvalifikuoto darbo vietas;
- M. kadangi energetikos sąjungoje tinkamai įgyvendinus visapusiškos ir integruotos šildymo ir vėsinimo strategijos parengimo priemones, jomis ES tiek verslui, tiek vartotojams teikiamos didelės galimybės sumažinti bendras pramonės energijos sąnaudas, padidinti konkurencingumą ir sumažinti vartotojų sąnaudas;
- N. kadangi ES reglamentavimo sistemomis atkreipiamas dėmesys į bendruosius tikslus, tačiau būtina tikra pažanga šildymo ir vėsinimo pertvarkos, kuri yra platesnės energijos sistemos pertvarkos dalis, srityje;
- O. kadangi atsinaujinančiųjų energijos išteklių, ypač elektros, vaidmens optimizavimo tikslas bendrame energijos tinkle geriau integruojant šildymo ir vėsinimo priemones bei transportą prisideda prie energijos sistemos priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo, priklausomybės nuo energijos importo mažinimo, namų ūkių energijos sąskaitų mažinimo ir ES pramonės konkurencingumo didinimo;

- P. kadangi veiksmingiausias šių bendrų tikslų siekimo būdas – suteikti galių ir paramos vietas ir regiono valdžios institucijoms kartu su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, taikyti visapusiškai integruotomis sistemomis grindžiamą požiūrį į miestų planavimą, infrastruktūros vystymą, būsto fondo statybą ir renovaciją ir naują pramonės plėtrą, kad būtų kuo labiau padidinti galimi poveikiai kitoms sritims, efektyvumas ir kita abipusė nauda;
- Q. kadangi pastatų energinis naudingumas taip pat priklauso nuo tinkamų energetikos sistemų naudojimo; kadangi šildymo ir vėsinimo sektoriuje turėtų būti laikomasi principų „svarbiausia – energijos vartojimo efektyvumas“ ir „energijos vartojimo efektyvumas kaip svarbiausias kuras“;
- R. kadangi plataus užmojo tikslai intensyviai renovuoti esamą pastatų fondą sukurtų milijonus darbo vietų Europoje, ypač MVI, padidintų energijos vartojimo efektyvumą ir atliktų esminį vaidmenį užtikrinant kuo mažesnę energijos vartojimą šildymui ir vėsinimui;
- S. kadangi projektuojant didelio energinio naudingumo ir mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančius viešuosius ir gyvenamuosius pastatus būtina atkreipti dėmesį į architektūrą, miestų planavimą, šilumos srautų paklausos tankumą ir Europos klimato zonų įvairovę;
- T. kadangi esama didelės nepanaudotos atliekinės šilumos ir centralizuoto šildymo sistemų naudojimo galimybės, atsižvelgiant į tai, kad Europoje prieinama perteklinė šilumos energija viršija bendrą šilumos paklausą visuose Europos pastatuose, taip pat į tai, kad 50 proc. bendros ES šilumos paklausos gali būti patenkinama centralizuotu šildymu;
- U. kadangi didelė Europos gyventojų dalis gyvena vietovėse, ypač miestuose, kuriuose peržengiamos oro kokybės normos;
- V. kadangi numatoma, jog šildymo ir vėsinimo veikla išliks didžiausiu energijos paklausos Europoje šaltiniu, ir kadangi gamtinės dujos ir SND yra plačiai naudojamos siekiant patenkinti šią paklausą, o jų naudojimas galėtų būti optimizuotas įdiegiant itin efektyvų energijos kaupimą; kadangi tolesnė priklausomybė nuo iškastinio kuro prieštarauja ES prievolėms klimato ir energijos srityse ir priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo tikslams;
- W. kadangi šiuo metu skirtingose Europos klimato zonose esama didelių metinių energijos sąnaudų šildymui skirtumų – vidutiniškai nuo 60 iki 90 kWh/m² Pietų Europos šalyse ir nuo 175 iki 235 kWh/m² Vidurio ir Šiaurės Europoje;
- X. kadangi veiksmingų šildymo ir vėsinimo sprendimų diegimas turi didelį potencialą paskatinti pramonės ir paslaugų sektoriaus raidą Europoje, ypač atsinaujinančiųjų išteklių energetikos srityje, taip pat didesnės pridėtinės vertės kūrimą atokiuose ir kaimo regionuose;
- Y. kadangi energija tapo socialiniu turtu ir turi būti užtikrinta galimybė juo naudotis; kadangi vis dėlto ne visi piliečiai gali gauti prieigą prie energijos – Europoje yra daugiau kaip 25 mln. asmenų, kuriems labai sunku ją gauti;
- Z. kadangi efektyvaus energijos vartojimo politikoje turėtų būti sutelktas dėmesys į ekonomiškai efektyviausius būdus gerinti pastatų energinį naudingumą mažinant šilumos paklausą ir (arba) prijungiant pastatus prie didelio efektyvumo alternatyvų;

- AA. kadangi žemas vartotojų informuotumo apie mažą šildymo sistemų efektyvumą lygis yra vienas iš veiksnių, labiausiai lemiančių dideles energijos sąnaudas;
 - AB. kadangi gerai termiškai izoliavus būstus yra naudos tiek aplinkai, tiek naudotojams – mažėja jų sąskaitos už energiją;
 - AC. kadangi 72 proc. vienos šeimos gyvenamų namų šildymo ir vėsinimo energijos paklausos suvartojama kaimo ir vidutiniškai apgyvendintose vietovėse;
 - AD. kadangi gamta grindžiami sprendimai (kaip antai tinkamai išdėstyti gatvių želdynai, apželdinti stogai ir sienos, užtikrinantys pastatų izoliaciją ir pavėšį jiems) sumažina energijos poreikį, nes reikia mažiau šildyti ir vėsinti;
 - AE. kadangi 85 proc. pastatuose suvartojamos energijos naudojama patalpoms šildyti ir karštam vandeniui ruošti, o 45 proc. šildymo ir vėsinimo energijos ES sunaudojama būsto sektoriuje;
 - AF. kadangi pramonė, bendradarbiaudama su vietos valdžios institucijomis, turi atlikti svarbų vaidmenį geresnio atliekinės šilumos ir vėsumos panaudojimo srityje;
 - AG. kadangi Europos gyventojai vidutiniškai 6 proc. vartojimo išlaidų skiria šildymui ir vėsinimui, o 11 proc. europiečių neturi išteklių, kad galėtų pakankamai apšildyti namus žiemą;
 - AH. kadangi Komisijos strategijai ir valstybių narių politikai vis dar stinga išsamesnės vėsinimo sektoriaus analizės ir didesnio dėmesio jam;
 - AI. kadangi siekiant kiek įmanoma padidinti energinį naudingumą, kartu užtikrinant kultūros paveldo apsaugą bei išsaugojimą, svarbu skatinti tyrimus apie energijos taupymą istoriniuose pastatuose;
1. palankiai vertina Komisijos komunikatą dėl ES šildymo ir vėsinimo strategijos, kuriuo žengtas svarbus žingsnis link holistinio požiūrio į šildymo ir vėsinimo sektoriaus pertvarką Europos Sąjungoje ir nustatytos prioritetinės veiksmų sritys; visiškai pritaria Komisijos siekiui pripažinti ir išnaudoti sinergiją tarp elektros energijos ir šildymo sektorių, siekiant sukurti efektyvų sektorių, kuris didintų energetinį saugumą ir padėtų ekonomiškai efektyviai įgyvendinti ES klimato ir energetikos tikslus; ragina Komisiją šildymo ir vėsinimo sektorius laikyti Europos energijos rinkos struktūros dalimi;
 2. nurodo, kad persvarstant Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą (2012/27/ES), Atsinaujinančių išteklių energijos direktyvą (2009/28/EB) ir Pastatų energinio naudingumo direktyvą (2010/31/ES) reikia imtis konkrečių priemonių šildymo ir vėsinimo srityje;
 3. mano, kad taikant šildymo ir vėsinimo strategiją reikia vienodai atsižvelgti į abu poreikius, turint omenyje įvairias Europos klimato zonas, taigi ir atitinkamai skirtingus energijos vartojimo poreikius;
 4. pabrėžia, kad šildymo ir vėsinimo strategija pirmenybė turėtų būti teikiama tvariems ir ekonomiškai efektyviems sprendimams, kuriais valstybėms narėms bus suteikta galimybė įgyvendinti ES klimato ir energetikos politikos tikslus; pažymi, kad dėl energijos rūšių derinio, klimato sąlygų, pastatų fondo efektyvumo laipsnio ir pramonės intensyvumo įvairovės labai skiriasi valstybių narių šildymo ir vėsinimo sektoriai, ir dėl

to pabrėžia, jog turi būti užtikrintos lanksčios galimybės pasirinkti tinkamus strategijos sprendimus;

5. ragina nacionaliniu lygmeniu vystyti specifines tvarias šildymo ir vėsinimo strategijas, kuriomis ypatingas dėmesys būtų skiriamas suderintai šilumos ir energijos gamybai, kogeneracijai, centralizuotam šildymui ir vėsinimui, pageidautina, grindžiamiems atsinaujinančiais ištekliais, kaip nurodyta Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos 14 straipsnyje;
6. pažymi, kad didelis energijos vartojimo efektyvumas, veiksminga šiluminė izoliacija ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir atgautos šildymo energijos naudojimas yra esminiai ES šildymo ir vėsinimo strategijos prioritetai; todėl mano, kad turėtų būti laikomasi principo „svarbiausia – energijos vartojimo efektyvumas“, nes energijos vartojimo efektyvumu sudaromos didžiausios ir sparčiausios prieinamos finansinės gražos normos galimybės, be to, jis yra svarbi dalis strategijos, kuria siekiama sėkmingai pereiti prie saugaus, atsparaus ir pažangaus šildymo ir vėsinimo sektoriaus;
7. pažymi, kad labiau decentralizuota ir lankstesnė energetikos sistema, kurioje energijos ir šildymo ištekliai yra arčiau vartojimo vietos, gali palengvinti decentralizuotą energijos gamybą ir taip suteikia galimybių vartotojams ir bendruomenėms aktyviau dalyvauti energijos rinkoje ir kontroliuoti savo energijos vartojimą, taip pat tapti aktyviais dalyviais pritaikant paklausą; laikosi nuomonės, kad trumpesnė proceso, kuriuo pirminė energija paverčiama kitų formų energija siekiant sukurti naudingą šilumą, grandinė reiškia ir didesnę visos energetikos sistemos efektyvumą; be to, pripažįsta, kad tokiu būdu mažinami perdavimo ir paskirstymo nuostoliai, didinamas energetikos infrastruktūros atsparumas ir kartu MVĮ teikiamos vietos lygmens verslo galimybės;
8. pabrėžia, kad ekologinio projektavimo ir energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo teisės aktai papildė energijos vartojimo efektyvumo direktyvą ir Pastatų energinio naudingumo direktyvą mažinant šildymo ir vėsinimo energijos vartojimą; mano, kad buitiniai prietaisai (skalavimo mašinos, indaplovės ir kt.) turėtų būti kuo didesnio energijos vartojimo efektyvumo ir konstruojami taip, kad jie galėtų naudoti karšto vandens tiekimą toje vietoje, kurioje jie įrengti; todėl mano, jog turėtų būti peržiūrėta ir nuolat tobulinama ekologinio projektavimo ir energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo politika, siekiant kuriant novatoriškesnius produktus ir mažinant energijos sąnaudas sutaupyti daugiau energijos ir padidinti konkurencingumą;
9. primena, kad šildymas ir vėsinimas sudaro didžiausią ES energijos poreikio dalį; pabrėžia, kad, pereinant prie mažo anglies dioksido kiekio naudojimo ir saugaus energijos tiekimo šildymo ir vėsinimo sektoriui, svarbu laikytis neutralumo technologijų atžvilgiu principo subalansuojant šiuo metu turimus atsinaujinančiuosius energijos šaltinius ir rinkos ir valstybės remiamas paskatas;
10. pabrėžia, kad reikia nuomininkams ir daugiabučių namų gyventojams palankios sistemos, kuri suteiktų jiems galimybę taip pat pasinaudoti atsinaujinančiosios šildymo ir vėsinimo energijos savarankiškos gamybos ir vartojimo bei efektyvaus energijos vartojimo priemonėmis, taip kovojant su interesų konflikto iššūkiais ir kartais nuomos taisyklių keliamomis kliūtimis;
11. pabrėžia, kad svarbios atsinaujinančiųjų energijos išteklių technologijos, įskaitant tvarios biomasės, aeroterminės, geoterminės ir saulės energijos, fotovoltinių elementų ir

elektros baterijų naudojimą vandens šildymui bei pastatų šildymui ir vėsinimui kartu su šilumos kaupimo įrenginiais, kurie gali būti naudojami paros arba sezoninės paklausos subalansavimui; ragina valstybes nares teikti tinkamas tokių technologijų skatinimo ir naudojimo paskatas; ragina valstybes nares visiškai įgyvendinti galiojančias direktyvas dėl energijos vartojimo efektyvumo ir pastatų energinio naudingumo, įskaitant reikalavimus dėl energijos beveik nevartojančių pastatų (angl. nZEB) ir ilgalaikes renovacijos strategijas, atsižvelgiant į poreikį pritraukti pakankamai investicijų pastatų fondo valstybėse narėse modernizavimui; prašo Komisijos pateikti ES masto viziją dėl energijos beveik nevartojančių pastatų fondo iki 2050 m.;

12. mano, kad su energetiniu saugumu susiję klausimai ES daugiausia susiję su šilumos energijos tiekimo saugumu; todėl mano, kad labai svarbus šildymo išteklių įvairinimas, ir ragina Komisiją apgalvoti būdus daugiau remti ir spartinti platesnį atsinaujinančiosios šildymo energijos technologijų diegimą;
13. mano, kad energiją efektyviai vartojančios ir mažai taršios statybos įvairiose klimato zonose Europoje pagrindas turėtų būti planuojant ištisas gyvenamąsias ir komercines zonas taikoma šildymui naudojamų išteklių analizė, tinkami architektūros sprendimai, įrenginių valdymo geriausia praktika bei miestų projektavimo principai, įskaitant miesto lygmens tinklo sprendimus, pavyzdžiui, centralizuotą šildymą ir vėsinimą; pabrėžia, kad tinkamai izoliuota pastato struktūra turi didelius šilumos saugojimo pajėgumus, kurie padeda sutaupyti daug šildymo ir vėsinimo energijos;
14. atkreipia dėmesį į tai, kad energijos poreikiui pastatų sektoriuje patenkinti ES suvartojama apie 40 proc. energijos ir trečdalis gamtinių dujų, taip pat į tai, kad paspartinus pastatų renovaciją energijos poreikis galėtų būti sumažintas iki keturių kartų; pabrėžia, kad 85 proc. šios energijos suvartojama šildymui ir vandens pašildymui namų ūkiuose ir kad siekiant įtvirtinti saugesnį ir tvaresnį šildymo tiekimo būdą būtina ir toliau modernizuoti senas, neefektyvias šildymo sistemas, naudoti daugiau iš atsinaujinančiosios energijos išteklių pagamintos energijos, o įdiegus labai efektyvias centralizuoto šilumos tiekimo sistemas geriau išnaudoti atliekinę šilumą ir intensyviai atnaujinti pastatus, juos geriau termiškai izoliuojant; rekomenduoja toliau didinti pastatų efektyvaus energinio naudingumo standartus, atsižvelgiant į technines inovacijas ir jas skatinant, ypač užtikrinant izoliacijos vientisumą; be to, rekomenduoja toliau remti energijos beveik nevartojančių pastatų statybą;
15. ragina valstybes nares kurti ilgalaikes šildymo ir vėsinimo strategijas, grindžiamas integruotu požiūriu, suderintu padėties įvertinimu ir vertinimu, atliktu laikantis Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos 14 straipsnio; pabrėžia, kad šioje strategijoje turėtų būti nustatomos prioritetingos intervencijos sritys ir sudaroma optimizuoto miestų energetikos planavimo galimybė; ragina Komisiją padėti valstybėms narėms atlikti šią užduotį parengiant bendras nacionalinių šildymo ir vėsinimo strategijų gaires;
16. atkreipia dėmesį į pastatų renovavimo ir izoliavimo teikiamą ekonominį efektą, neretai sąlygojantį iki 50 proc. mažesnes šildymo ir vėsinimo sąnaudas ir ragina Komisiją numatyti deramą bendrą finansavimą žemu energetiniu efektyvumu pasižyminčio socialinio būsto ir daugiabučių namų renovavimo iniciatyvoms;
17. palankiai vertina Komisijos ketinimą parengti priemonių rinkinį, skirtą palengvinti daugiabučių pastatų renovaciją; mano, kad reikėtų parengti suderintą ir išsamų miestų energetikos planavimo priemonių rinkinį, kad būtų galima įvertinti vietos šildymo ir

vėsinimo galimybes, vykdyti optimizuotą ir integruotą pastatų renovaciją ir šildymo ir vėsinimo infrastruktūros plėtrą;

18. pakartoja, kad svarbu plėtoti ES priemonės, kuriomis būtų skatinama vykdyti efektyvų energijos vartojimą užtikrinančią viešųjų pastatų, gyvenamųjų pastatų ir socialinių būstų rekonstrukciją bei statyti naujus ekologiškus pastatus, kurie viršija minimalius teisės aktų reikalavimus;
19. atkreipia dėmesį į šildymo ir vėsinimo vietinį pobūdį ir potencialą; ragina vietas ir regionų valdžios institucijas palengvinti tolesnę šiluminę modernizaciją vykdant esamų mažo energinio naudingumo viešųjų, komercinių ir gyvenamųjų pastatų renovaciją; pabrėžia, kad svarbūs tokie judėjimai kaip Merų paktas, kurie sudaro galimybes keistis žiniomis ir geriausios praktikos pavyzdžiais;
20. pabrėžia, kad reikia atlikti vietos šildymo ir vėsinimo galimybių visoje Europoje vertinimą, kad miestai galėtų geriau nustatyti vietoje turimus išteklius ir tokiu būdu prisidėti prie ES energetinės nepriklausomybės didinimo, paskatinti ekonomikos augimą bei konkurencingumą kurdami vietines, neperkeliamas darbo vietas ir vartotojams tiekdamis švartą ir įperkama energiją;
21. ragina vietas valdžios institucijas sau pavaldžioje teritorijoje įvertinti esamą šildymo ir vėsinimo potencialą bei būsimus šildymo ir vėsinimo poreikius, atsižvelgiant į vietoje prieinamų atsinaujinančiųjų energijos išteklių potencialą, kogeneracijos būdu gaminamą šilumos energiją ir centralizuoto šildymo apimtį;
22. mano, kad namų ūkiams, esantiems ne centralizuoto šildymo ir vėsinimo sistemų zonose, turėtų būti sukurta patraukli finansavimo sistema, skatinant naujas technologijas namų ūkių, naudojančių atsinaujinančiuosius energijos šaltinius, šildymui;
23. ragina vietas valdžios institucijas spręsti specifines kaimo pastatų, kurie dažnai būna senesni, mažiau efektyvūs energijos vartojimo atžvilgiu, mažiau naudingi sveikatai ir teikia mažesnę šiluminę komfortą, problemas;
24. mano, kad kuo trumpesnė pirminės energijos pavertimo kitomis energijos formomis tinkamai vartoti šilumai gaminti grandinė, tuo didesnis energijos vartojimo efektyvumas, taip pat, pažymėdamas, kad Sąjungoje klimato ir kitokios sąlygos yra įvairios, ragina Komisiją skatinti technologijų požiūriu neutralias priemones, kurias taikydama kiekviena bendruomenė galėtų parengti sprendimus, kaip ekonomiškai efektyviu būdu sumažinti taršos anglies dioksidu intensyvumą šildymo ir vėsinimo sektoriuje;
25. pažymi, kad ES reguliavimo sistemos padeda apibrėžti plačius tikslus, bet labai svarbu daryti tikrą pažangą iš esmės pertvarkant šildymo ir vėsinimo sektorių (atliekant platesnę energetikos sistemos pertvarką);
26. pabrėžia, kad ES politikos priemonės ir pajėgumai vis dar nepakankamai išplėtoti, kad jų pagrindu būtų galima pertvarkyti šildymo ir vėsinimo sektorių, kuo labiau išnaudoti esamas galimybes ir reikiamu mastu bei tempu diegti paklausos ir priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo sprendimus;
27. pabrėžia centralizuotų energijos tinklų, kurie yra alternatyva taršesnėms individualaus šildymo sistemoms, svarbą, nes tai ypač efektyviai energiją naudojanči ir ekonomiškai efektyvi priemonė siekiant užtikrinti šildymo ir vėsinimo tvarumą, integruoti

- atsinaujinančiuosius energijos išteklius, atgauti šilumą ir šaltį ir kaupti perteklinę elektros energiją mažo vartojimo laikotarpiams, taip suteikiant lankstumo elektros energijos tinklui; pabrėžia poreikį integruoti didesnę atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį, atsižvelgiant į tai, kad daugiau kaip 20 proc. centralizuoto šildymo ir vėsinimo energijos jau pagaminama iš atsinaujinančių energijos išteklių, vadovaujantis Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos 14 straipsniu, kuriame reikalaujama atlikti išsamius efektyvaus centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo taikymo galimybių vertinimą; ragina modernizuoti ir išplėsti esamas centralizuoto šildymo sistemas siekiant pereiti prie didelio efektyvumo ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių alternatyvų; ragina valstybes nares nustatyti fiskalinius ir finansinius mechanizmus, kuriais skatinama plėtoti ir naudoti centralizuotą šildymą ir vėsinimą, taip pat šalinti reguliavimo kliūtis;
28. ragina Komisiją rimtai įvertinti valstybių narių išsamius kogeneracijos ir centralizuoto šildymo galimybių vertinimus pagal Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos 14 straipsnį, kad šie planai atspindėtų tikrąjį ekonominį šių sprendimų potencialą ir suteiktų tvirtą pagrindą ES tikslus atitinkančiai politikai;
 29. pabrėžia, kad tankiai apgyvendintose miesto aglomeracijose būtina, kad neefektyvios ir netvarios individualaus ar centralizuoto šildymo ar vėsinimo sistemos būtų palaipsniui pakeistos efektyviomis centralizuoto šildymo ar vėsinimo sistemomis arba būtų atnaujintos naudojant pažangiausias šildymo ar vėsinimo technologijas, kad būtų pereita prie labai efektyvių vietinių kogeneracijos sistemų ir atsinaujinančiųjų alternatyvų;
 30. ragina Komisiją savo iniciatyvose dėl Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvos ir rinkos modelio pasiūlyti priemonių, kurios padėtų sukurti efektyvesnę ir lankstesnę energetikos sistemą, dar labiau integruojant elektros energijos, šilumos ir vėsinimo sistemas;
 31. prašo Komisijos sukurti bendrą europinę sistemą, kuri skatintų ir užtikrintų teisinį tikrumą, susijusį su savarankiška energijos gamyba, ypač skatinant ir remiant kaimynų kooperatyvus, besinaudojančius atsinaujinančiais energijos šaltiniais;
 32. ragina sukurti pastatų šildymo ir vėsinimo paklausos nacionalinio lygmens rodiklį;
 33. ragina taikyti strateginį požiūrį, kad būtų sumažintas dėl pramoninio šildymo ir vėsinimo poreikio išmetamas CO₂ kiekis, gerinant procesų efektyvumą, išskastinį kurą pakeičiant tvariais šaltiniais ir pramonę integruojant į aplinkinę šiluminės energijos aplinką;
 34. pabrėžia didžiules pirminės energijos naudojimo mažinimo galimybes, kurias teikia energijos ir išteklių srautų klasterių formavimas, ypač pramonės aplinkoje, kurioje taikant pakopinę sistemą vieno proceso perteklinė šiluma ar vėsuma gali būti panaudota kitam procesui, kuriam reikia mažiau ekstremalių temperatūrų, ir, kai įmanoma, pastatų šildymui ir vėsinimui pasinaudojant centralizuoto šildymo sistemomis;
 35. pažymi, kad pasenusius šilumos tiekimo įrenginius, kurių energijos vartojimo efektyvumas mažas, derėtų skubiai pakeisti geriausiomis prieinamomis alternatyvomis, kurios visapusiškai atitiktų ES tikslus klimato ir energetikos srityse, pavyzdžiui, ekologiškesnėmis kogeneracinėmis jėgainėmis, naudojančiomis tvaraus pobūdžio kurą pagal biomasei taikomus tvarumo kriterijus;
 36. pažymi, kad šildymas ir vėsinimas yra labai lokalizuotas sektorius, kadangi

prieinamumas, infrastruktūra ir šilumos paklausa iš esmės priklauso nuo vietos aplinkybių;

37. pritaria Komisijai, kad, kaip nurodyta šildymo ir vėsinimo strategijoje, ekonominis kogeneracijos potencialas yra neišnaudotas, ir ragina Komisiją ir valstybes nares toliau skatinti didelio efektyvumo kogeneraciją ir centralizuotą šildymą, laikantis Komisijos komunikato dėl energetikos sąjungos būklės (COM(2015)0572) nuostatų;
38. laikosi nuomonės, kad vėsinimui (įskaitant skirtam fizinei aplinkai ir kitai veiklai, pvz., transporto vėsinimui) būtina taikyti sistemos lygmens metodą;
39. mano, kad Europos vidutinio klimato zonoje tam tikromis sąlygomis dėl savo lankstumo galėtų tapti itin svarbiomis reversinės šildymo ir vėsinimo sistemos, naudojančios efektyvius šilumos siurblius; pabrėžia, kad hibridinės šildymo sistemos, kuriomis šiluma tiekama iš dviejų ar daugiau energijos išteklių, gali padėti didinti atsinaujinančiosios šildymo energijos vaidmenį, ypač esamuose pastatuose, kuriuose atlikus nedidelį atnaujinimą galima įrengti hibridines šildymo sistemas; ragina Komisiją ir valstybes nares pateikti tinkamus suderintus šilumos siurbliams taikomus skaičiavimo metodus ir skatinti dalytis geriausios paramos mechanizmų praktikos pavyzdžiais, siekiant remti efektyvius, tvarius, mažo anglies dioksido kiekio išmetimo sprendimus, patenkinančius įvairius šiluminius poreikius;
40. ragina Komisiją atidžiai stebėti ES teisės aktų dėl fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų laikymąsi, kad būtų sumažintas tokių dujų išmetimas į atmosferą; prašo Komisijos užtikrinti, kad alternatyvių šaldalų naudojimas būtų saugus, ekonomiškai efektyvus ir derėtų su kitais ES tikslais aplinkos apsaugos, klimato kaitos ir energijos vartojimo efektyvumo srityse;
41. laikosi nuomonės, kad valstybės nars turėtų apsvarstyti galimybę šildymui ir vėsinimui naudoti šilumą iš geoterminių vandenų, tiesiogiai pramonės procesuose atgautos energijos ir iš kitų nedidelės temperatūros šilumos šaltinių (pavyzdžiui, šilumą iš jūros gelmių kasybos), kuri, esant tinkamai centralizuoto šildymo infrastruktūrai arba ją sukūrus, naudojant didelius šilumos siurblius galėtų naudojant esamus ir naujus centralizuoto šildymo tinklus apšildyti ne tik atskirus pastatus, bet ir išstisus miestus;
42. pabrėžia, kokį svarbų vaidmenį atlieka technologijos, galinčios sumažinti tiek šiluminės energijos poreikį, tiek šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą, pavyzdžiui, žemos entalpijos geoterminė energija, atsinaujinančiais energijos ištekliais grindžiamas centralizuotas šilumos ir (arba) šalčio tiekimas, nedidelės gamtinių dujų ir (arba) biometano trigeneracinės arba kogeneracinės jėgainės arba tokių priemonių deriniai;
43. laikosi nuomonės, kad šilumos saugojimo įrenginiai, naudojantys elektros varžą ne paklausos piko valandomis (t. y. išsaugant energiją šilumos pavidalu) ir tokiu būdu didindami elektros energijos tiekimo kokybę, sudarant palankesnes sąlygas integruoti kintamus atsinaujinančiuosius išteklius, galėtų atlikti labai svarbų vaidmenį šildymo srityje ir padėti subalansuoti tinklą ir sumažinti energijos gamybą, importą ir kainas;
44. mano, kad šildymo ir vėsinimo sektoriuje daug didesnę nei anksčiau vaidmenį turėtų atlikti atliekinė šiluma ir vėsuma, gauta pramonės procesuose, kogeneracijos būdu, gaminant elektros energiją įprastinėse jėgainėse ir gerai izoliuotuose gyvenamuosiuose pastatuose, kuriuose taikomos rekuperacijos technologijos; pabrėžia, kad reikėtų pripažinti ir pasitelkiant mokslinius tyrimus skatinti pramonės atliekų šilumos ir

vėsamos naudojimą, nes tai puiki proga investicijoms ir naujovėms; pabrėžia, kad reiktų skatinti bendradarbiavimą susiejant pramonę ir netoliese esančius gyvenamuosius ar tarnybinius pastatus, kad jie dalytųsi savo energijos gamyba ir poreikiu;

45. pabrėžia, kad centralizuoto šildymo infrastruktūros viešuoju finansavimu arba viešąja nuosavybe neturėtų būti prisidedama prie brangaus prisirišimo prie daug anglies dioksido išmetančios infrastruktūros; ragina nacionalines, regionų ir vietos valdžios institucijas patikrinti viešąją finansinę paramą, teikiamą centralizuoto šildymo infrastruktūrai, atsižvelgiant į ES tikslą iki 2050 m. sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį 80–95 proc., palyginti su 1990 m. lygiu, ir užtikrinti tvarkingą energetikos sektoriaus pertvarkymą;
46. mano, kad atliekinės vėsamos gamybos, vartojimo ir kartotinio naudojimo technologijų integravimas duoda ekonominės ir aplinkosauginės naudos ir padeda sumažinti vėsinimui reikalingos pirminės energijos poreikį;
47. pabrėžia, kad energijos gavimas iš atliekų ir toliau atliks svarbų vaidmenį šildymo sektoriuje, nes neretai vienintelės alternatyvos yra sąvartynai ir iškastinio kuro naudojimas, ir kartu primena būtinybę didinti antrinio perdirbimo mastą;
48. ragina valstybes nares naudoti teisines ir ekonomines priemones, kad būtų galima paspartinti laipsnišką pasenusių kietojo kuro krosnių, kurių energinis naudingumas mažesnis nei 80 proc., pašalinimą iš eksploatacijos, ir, kai įmanoma, jas pakeisti efektyviomis, tvariomis vietos lygmens (pvz., centralizuoto šildymo) arba mikrolygmens (pvz., geoterminės ir saulės energijos) šildymo sistemomis;
49. pažymi, kad įdiegus išmaniąsias šildymo sistemas būtų galima padėti vartotojams geriau įvertinti savo energijos vartojimą ir padėti atnaujinti neefektyvias šildymo sistemas, skatinant energijos taupymą;
50. primena Komisijai ir valstybėms narėms, kad 75 proc. esamo Europos pastatų fondo pasižymi mažu energiniu naudingumu ir kad manoma, jog 2050 m. vis dar bus naudojama 90 proc. šių pastatų; todėl pabrėžia, kad reikia skubiai numatyti konkrečiai šių pastatų intensyvią renovaciją;
51. ragina Komisiją parengti planą, kuris būtų programos „Energija iš atliekų“ dalis ir kuriuo būtų skatinamas ir išnaudojamas galimas tvarus organinių atliekų panaudojimas šildymui ir vėsinimui, susijusiam su centralizuoto šildymo ir vėsinimo sistemomis;
52. pabrėžia, kad biodujos yra svarbus tvarus šildymo ir vėsinimo sistemų energijos šaltinis, todėl būtina nustatyti aiškų organinių atliekų perdirbimo tikslą, siekiant sukurti paskatas investuoti į biologinių atliekų surinkimą ir tvarkymą;
53. ragina valstybes nares palaipsniui uždrausti miesto vietovėse šildymui naudoti pasenusias krosnis, kurios šildant aglomeracijas išmeta pažemio teršalų (išmeta į atmosferą gamtines pirolizines nepilno degimo dujas, azoto oksidus, suodžius, kietąsias daleles ir lakiuosius pelenus, paskleidžiamus dėl konvekcijos), ir skatinamosiomis priemonėmis skatinti naudoti tvarias alternatyvas, be kita ko, atsinaujinančius išteklius;
54. ragina valstybes nares imtis priemonių siekiant laipsniškai nutraukti eksploataciją energijos vartojimo požiūriu neefektyvių krosnių ir katilų, kaitinamų nafta ir anglimis (jos naudojamos kaip kuras daugiau nei pusėje pastatų kaimo vietovėse); laikosi

nuomonės, kad energija turėtų būti gaunama iš mažesnio anglies dioksido kiekio ir atsinaujinančių šaltinių;

55. pabrėžia, kad atsinaujinančiais energijos šaltiniais pagrįstas centralizuotas šilumos tiekimas apsaugo nuo taršesnių individualaus šildymo sistemų, dėl kurių gyvenamosiose vietovėse didėja oro tarša ir kurias daug sudėtingiau kontroliuoti nei plačiai paplitusias centralizuoto šilumos tiekimo sistemas, plitimo; vis dėlto pabrėžia, kad įvairiose Sąjungos teritorijose skiriasi infrastruktūros ir klimato sąlygos ir kad dažnai šias sistemas reikia modernizuoti, kad jos veiktų efektyviau; todėl ragina išanalizuoti poreikį remti centralizuoto šilumos tiekimo infrastruktūrą ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir centralizuoto šilumos tiekimo apmokestinimo praktiką;
56. laikosi nuomonės, kad valstybės narės turėtų skubiai imtis priemonių siekiant laipsniškai pašalinti iš eksploatacijos žemos temperatūros krosnis, kurias naudojant deginamas kietasis kuras ir organinės atliekos ir degimo proceso metu į atmosferą išmetama įvairių kenksmingų medžiagų; laikosi nuomonės, kad valstybės narės, kiek įmanoma, turėtų skatinti laipsniškai nutraukti senų ir neefektyvių medieną kūrenamų židinių naudojimą tankiai apgyvendintuose miestuose ir miesteliuose ir palengvinti jų keitimą moderniomis, efektyviomis, aplinkai ir sveikatai nekenkiančiomis alternatyvomis, taip pat vykdyti iniciatyvas, kuriomis didinamas informuotumas apie galimą riziką sveikatai bei geriausią medienos krosnių naudojimo praktiką;
57. ragina Komisiją ir valstybes nares panaikinti reglamentavimo spragą, kuri atsirado priėmus Ekologinio projektavimo direktyvą ir Vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių direktyvą, nes galimas išmetalų nutekėjimas įrenginiuose, kurių galia mažesnė nei 1 MW ir kurie nepatenka į šių direktyvų taikymo sritį;
58. laikosi nuomonės, kad didėjantis vėsinimo poreikis reikalauja išsamiau išnagrinėti šį klausimą, įskaitant ir integruotą požiūrį į visą vėsinimo grandinę (nuo pramoninio aukštos temperatūros vėsinimo paklausos iki namų ūkių ir maisto pramonės vėsinimo poreikio);
59. pažymi, jog prieinami kokybiški duomenys yra būtini, kad vartotojai ir valdžios institucijos galėtų priimti racionalius su energijos vartojimo efektyvumu ir šildymu susijusius sprendimus; pabrėžia, kad šildymo ir vėsinimo sektoriuje svarbu išnaudoti skaitmeninio teikiamas galimybes; ragina Komisiją parengti vėsinimo naudojant atsinaujinančiuosius išteklius apibrėžtį ir jo apskaičiavimo metodiką;
60. mano, kad efektyviai vandenį naudojančios šilumokaičiai gali būti itin naudingi vėsinimui pramonės procesuose perduodami šilumą netoli pastatų, kuriuose sandėliuojami produktai, esantiems gamtiniams vandens telkiniams, kurių temperatūra ištiesus metus neviršija 6 °C (savaiminis vėsinimas);
61. laikosi nuomonės, kad didelės galios stacionarūs kuro elementai, kaip kietasis kuras, galėtų netrukus tapti aplinką tausojančia alternatyva anglims;
62. mano, kad elektros energijos panaudojimas dujoms gaminti turi didelį potencialą ateityje kaupti, perduoti ir naudoti atsinaujinančiąją energiją centralizuotam ir decentralizuotam šildymui; pažymi, kad elektros energijos panaudojimas dujoms gaminti dėl esamos infrastruktūros naudojimo galimybės yra efektyvus būdas naudoti atsinaujinančiąją energiją šilumai gaminti (ypač aglomeracijose); todėl ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti mokslinius tyrimus ir bandomuosius projektus elektros

energijos panaudojimo dujoms gaminti srityje;

63. laikosi nuomonės, kad kuriant Europos Sąjungos novatoriškų šildymo ir vėsinimo metodų strategiją būtina atlikti daug mokslinių tyrimų, nes tai sudarytų pagrindą susikurti pramonės šakoms, gaminančioms aplinką tausojančią atitinkamos paskirties įrangą.
64. pabrėžia mokslinių tyrimų ir technologinių inovacijų naudą Europos pramonei stiprinant jos konkurencinį pranašumą ir komercinį gyvybingumą, taip pat prisidedant prie ES tikslų energetikos ir klimato srityse įgyvendinimo; šiuo klausimu pabrėžia, kad reikia daugiau mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir inovacijų energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių šildymui ir vėsinimui technologijų srityje, siekiant sumažinti jų sąnaudas, padidinti efektyvumą ir sustiprinti diegimą ir integraciją į energetikos sistemą; ragina Komisiją kartu su šio sektoriaus suinteresuotaisiais subjektais atnaujinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių šildymui ir vėsinimui technologijų veiksmų planus, kad būtų galima koordinuoti, stebėti ir nustatyti atsinaujinančiųjų energijos išteklių šildymui ir vėsinimui technologijų plėtojimo spragas;
65. laikosi nuomonės, kad, turint omenyje neatidėliotiną poreikį greitai pasiekti efektyvių rezultatų ES šilumos sektoriuje šiluminės modernizacijos srityje, ES turėtų sutelkti dėmesį į mokslinius tyrimus, skirtus padidinti geriausių turimų technologijų diegimą;
66. laikosi nuomonės, kad moksliniai tyrimai pagal bendrąją programą „Horizontas 2020“ turėtų apimti tvarių šildymo ir vėsinimo sprendimų, taip pat pakartotinio atliekinės šilumos ir vėsumos panaudojimo technologijų ir naujų medžiagų, kurioms būdingas didžiausias šilumos laidumas (šilumokaičiai), mažiausias laidumas, t. y. didžiausia šiluminė varža (šiluminė izoliacija), ir didžiausios šilumos kaupimo normos (akumuliacinės talpos), kūrimą;
67. mano, kad pagal bendrąją programą „Horizontas 2020“ turėtų būti pasiekta pažangos vykdant mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą, susijusią su tvariomis ir efektyviomis šildymo ir vėsinimo sistemomis ir medžiagomis, pvz., nedidelio masto atsinaujinančiosios energijos gamybos ir kaupimo sprendimais, centralizuoto šildymo ir vėsinimo sistemomis, kogeneracija ir izoliacinėmis medžiagomis bei novatoriškomis medžiagomis, pvz., struktūriniais langų stiklais, kurie iš išorės praleidžia daug trumpųjų bangų (saulės šviesos) spinduliuotės ir išleidžia kuo mažiau ilgųjų bangų šiluminių spindulių, kurie priešingu atveju patektų į išorę;
68. pabrėžia, kad svarbūs plataus masto moksliniai tyrimai siekiant plėtoti novatoriškus technologinius sprendimus, skirtus atsinaujinančiais ištekliams pagrįstai didelio energinio naudingumo įrangai ir ištiesoms šildymo ir vėsinimo sistemoms kurti;
69. ragina peržiūrėti esamus teisės aktus, skirtus garantuoti technologinį neutralumą ir sąnaudų efektyvumą, siekiant užtikrinti, jog vienos technologijos nebūtų skatinamos labiau už kitas ar diskredituojamos kitų atžvilgiu, pavyzdžiui, skaičiuojant pastato energinį naudingumą, turėtų būti atsižvelgiama į vietoje, pavyzdžiui, gyvenamųjų pastatų saulės baterijų plokščių, ar netoli pastato pagamintą atsinaujinančiųjų išteklių energiją, nesvarbu, iš kokio šaltinio;
70. pabrėžia, kad svarbu suderinti pažangiausias technologijas su išmanią energijos valdymu, pavyzdžiui, taikant būsto automatizavimo ir išmanios šildymo kontrolės

sistemas, ypač susietumo aplinkoje, kurioje prietaisai gali lengvai prisitaikyti prie oro sąlygų ir elektros kainų signalų ir perskirstant paklausą prisidėti prie tinklo stabilizavimo; ragina Komisiją geriau integruoti išmaniąsias technologijas į atitinkamas energetikos sąjungos iniciatyvas siekiant užtikrinti tikrą išmaniųjų įrenginių, prijungtų būstų ir išmaniųjų pastatų sąsają su išmaniaisiais tinklais; mano, kad tokie sprendimai turėtų būti skatinami renovuojant esamą pastatų fondą, nes jie padės vartotojams geriau suprasti savo vartojimo įpročius ir atitinkamai koreguoti savo šildymo sistemų veikimą;

71. pabrėžia, kad pastatų sektorius turi didelių galimybių sumažinti energijos paklausą ir išmetamą CO₂ kiekį; pabrėžia, kad reikia daugiau pastangų didinti pastatų renovacijos tempą; pažymi, kad norint to pasiekti reikia patrauklių finansinių paskatų, didelės kompetencijos specialistų prieinamumo įvairiais lygmenimis, keistis geriausios praktikos pavyzdžiais ir ją skatinti;
72. ragina Komisiją nustatyti ir panaikinti likusias energijos vartojimo efektyvumo priemonių įgyvendinimo kliūtis (visų pirma kliūtis namų ūkių atliekamai namų renovacijai) ir sukurti tikrą efektyvaus energijos vartojimo rinką, kad būtų skatinama perduoti geriausią patirtį ir būtų užtikrinamas produktų ir sprendimų prieinamumas visoje ES, siekiant sukurti tikrą energiją efektyvumo didinimo produktų ir paslaugų bendrąją rinką; pabrėžia, kad darbo vietų kūrimo ir ekonomikos augimo galimybes sukuriama ne tik pradiniu tokių produktų ir paslaugų diegimo etapu, bet ir vykdant šildymą ir vėsinimą apimančios energetikos sistemos nuolatinę techninę priežiūrą ir kasdienį veikimo užtikrinimą;
73. mano, kad pramonei reikia, jog politikos formuotojai suteiktų aiškų signalą, kad būtų vykdomos reikiamos investicijos į ES energetikos tikslų siekimą; atkreipia dėmesį į tai, kad reikia nustatyti plataus užmojo privalomus tikslus ir reglamentavimo sistemą, kuri skatintų inovacijas, bet nesukeltų nereikalingos administracinės naštos – taip būtų geriausiai skatinami ekonomiškai efektyvūs ir ekologiškai tvarūs šildymo ir vėsinimo sprendimai;
74. mano, kad investicijos į energijos vartojimo efektyvumo didinimą pastatuose turėtų būti vykdomos drauge su investicijomis į atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančias šildymo ir vėsinimo sistemas; mano, kad energijos vartojimo efektyvumo didinimo pastatuose ir atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančių šildymo ir vėsinimo sistemų sinergija suteikia reikšmingą galimybę pereiti prie mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų ekonomikos; palankiai vertina nacionalinio lygmens pastangas padidinti energijos beveik nevartojančių pastatų skaičių;
75. rekomenduoja suprojektuoti individualias šiluminės renovacijos sistemas architektūros paminklams, turint dvejopą tikslą: investuoti į pastato apvaskalą ir kartu optimizuoti jo kontrolės ir automatizavimo sistemas bei efektyvų šildymo ir vėsinimo tiekimą, tačiau kartu užtikrinti, kad nebūtų sugadintas unikalus atitinkamų pastatų architektūros stilius;
76. pažymi, kad išmaniųjų pastatų architektūriniuose projektuose turėtų būti laikomasi holistinio požiūrio, siekiant užtikrinti šilumos (vėsinimo) komfortą, parenkant pastatų formą ir masę, pritaikant plotą ir reguliuojant tokius parametrus kaip dienos šviesos kiekis, ventiliacijos ir rekuperacijos intensyvumas, tuo pačiu metu palaikant mažas eksploatacijos sąnaudas;
77. pabrėžia standartizuotų šiluminės energijos auditų svarbą ir su izoliacija pramonės sektoriuje susijusių problemų sprendimo sąnaudų ekonominį efektyvumą siekiant

sutaupyti energijos ir sumažinti išmetamų teršalų kiekį; pažymi, kad pramonės suvartojamos energijos sąnaudos galėtų būti dar labiau sumažintos investuojant į esamas pasiteisusias tvarias technologijas;

78. pabrėžia, kad Europos struktūriniai ir investicijų fondai yra svarbi energetikos sistemos modernizavimo priemonė; mano, kad iki šiol prioritetui pereiti prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų skirtoms ERPF lėšoms taikyti apribojimai nebuvo veiksmingi; mano, kad programavimo laikotarpiu po 2020 m. šiam prioritetui skiriamų biudžeto lėšų procentinė dalis turėtų būti padidinta;
79. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti galimybes gauti tiek trumpalaikį, tiek ilgalaikį finansavimą investicijoms į bet kokio dydžio projektus, susijusius su šildymo ir vėsinimo sektoriaus modernizavimu (be kita ko, centralizuoto šildymą ir vėsinimo poreikiams), atitinkamos tinklo infrastruktūros atnaujinimu, šildymo sistemų modernizavimu, įskaitant perėjimą prie atsinaujinančiųjų energijos šaltinių, ir pastatų renovacijos spartos didinimu; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją sukurti patikimą naujovišką ir ilgalaikį finansinį mechanizmą; pabrėžia, kad Europos strateginių investicijų fondas (ESIF) ir kiti atitinkami ES fondai, pavyzdžiui, veikiantys Europos investicijų banke (EIB) arba pagal ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą (ATLPS), galėtų atlikti svarbų vaidmenį teikiant finansavimą ir techninę pagalbą, užtikrinant, kad projektai būtų patrauklūs investuotojams, nes sudarytos stabilios reguliavimo sąlygos, pirmiausia kuo labiau sumažinant biurokratizmą ir užtikrinant greitą paraiškų nagrinėjimo ir tvirtinimo procesą; ragina Komisiją sugriežtinti dabartines visų atitinkamų Europos fondų nuostatas dėl šildymo ir vėsinimo programavimo laikotarpiu po 2020 m. ir panaikinti kliūtis, kurios trukdo vietos valdžios institucijoms skirti išteklių, kurie būtų naudingi siekiant renovuoti viešuosius pastatus; pritaria pažangiojo išmaniųjų pastatų finansavimo iniciatyvai, kuria skatinama pastatų sektoriuje didinti energijos vartojimo efektyvumą ir naudoti daugiau atsinaujinančiųjų energijos išteklių; mano, kad atsižvelgiant į didelį pastatų modernizavimo ir šiluminio izoliavimo potencialą kuriant darbo vietas, jiems, palyginti su kitomis priemonėmis, turėtų būti teikiama pirmenybė galimybių gauti finansavimą atžvilgiu;
80. dar kartą primena, kad struktūrinius fondus reikia naudoti įvairesniam pastatų ir pastatų sistemų atnaujinimui, ypač naudojant privačių pastatų savininkams teikiamas lengvatines paskolas, kuriomis būtų sudarytos sąlygos gerokai padidinti pastangas atlikti labai reikalingą esamų pastatų atnaujinimą, ypač mažiau išsivysčiusiose ES dalyse;
81. pabrėžia, kad, siekiant skatinti šildymo ir vėsinimo sektoriaus patobulinimus, Komisija turėtų visapusiškai pasinaudoti Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 19 straipsnyje numatytais *ex ante* sąlygomis ir užtikrinti, kad esami ES teisės aktai, kuriuose numatytos su šildymu ir vėsinimu susijusios priemonės, būtų tinkamai perkelti į nacionalinę teisę ir įgyvendinti;
82. mano, kad valstybės pagalbos efektyvioms technologijoms gairėse, kurios būtinos siekiant mažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro šildymo ir vėsinimo sektoriuje, ypač priimant bendruomenės veiksmais grindžiamus sprendimus, turėtų būti atsižvelgiama į tinkamos viešosios paramos poreikį;
83. laikosi nuomonės, kad tokios iniciatyvos kaip Europos pagalbos vietinei energetikai priemonė (angl. ELENA), „Pažangūs miestai ir bendruomenės“ bei naujas integruotas Merų paktas dėl klimato kaitos ir energetikos galėtų remti vietos ir regiono lygmens

subjektus, vykdančius veiklą pastatų energijos sistemų renovacijos srityje;

84. ragina Komisiją užtikrinti, kad ES biudžetas būtų naudojamas atsižvelgiant į priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo ir energijos vartojimo efektyvumo tikslus;
85. ragina valstybes nares imtis tikslių priemonių, kuriomis būtų stipriai skatinama gerinti energijos vartojimo efektyvumą ir plačiau taikyti paramą atsinaujinančiųjų šaltinių energijos naudojimui mažas pajamas turinčiuose ir pažeidžiamuose namų ūkiuose; ragina Komisiją skirti gerokai didesnę ES lėšų dalį energijos vartojimo efektyvumo ir paramos atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimui programoms, skirtoms pažeidžiamiems, energijos nepriteklių patiriantiems namų ūkiams, taip pat pateikti valstybėms narėms skirtas gaires, susijusias su konkrečiomis kovos su energijos nepriteklumi priemonėmis;
86. mano, kad piliečiams turėtų būti teikiama geresnė informacija apie energijos suvartojimą jų namų ūkiuose ir energiją, kurią galima sutaupyti, taip pat apie naudą, kurios gali duoti atsinaujinančiųjų išteklių energija grindžiamas jų šildymo sistemų modernizavimas, įskaitant galimybes patiems gaminti ir vartoti šilumą ir vėsumą naudojant atsinaujinančiąją išteklių energiją;
87. mano, kad valstybės narės turi užtikrinti (be kita ko, vykdant informavimo kampanijas, steigiant vieno langelio principu veikiančius centrus, diegiant kolektyvinių pirkimų sistemas, padedančias vartotojams susiburti pirkimams sumažintomis kainomis, ir grupuojant pavienius projektus – sujungiant keletą nedidelių projektų į vieną didesnę grupę, kad jiems būtų galima gauti pigesnių investicijų), jog vartotojai visapusiškai suprastų tvaresnių šildymo ir vėsinimo sistemų ir energijos vartojimo efektyvumo didinimo technologinę ir ekonominę naudą ir galėtų ja naudotis, kad jie galėtų priimti atsižvelgiant į jų individualias aplinkybes geriausius sprendimus ir pasinaudoti esamomis galimybėmis gerinti ekonominę padėtį, sveikatą ir gyvenimo kokybę; pažymi, kad atokiose ir izoliuotose vietovėse esantiems namų ūkiams gali prireikti išskirtinio dėmesio ir unikalių sprendimų; atkreipia dėmesį į galimą „gaminančių vartotojų“, vaidmenį kuriant energetikos sistemas, tiekiančias atsinaujinančiųjų išteklių šildymą ir vėsinimą; pabrėžia nuolatinio įrenginių montuotojų ir architektų, kurie yra pirmieji namų ūkių vartotojų kontaktiniai asmenys, švietimo, mokymo, sertifikavimo ir priežiūros svarbą;
88. mano, kad būtina nuolat tęsti ekspertų, vertinančių pastatų šiluminės būklės ir jų šildymo (vėsinimo) technologijų efektyvumą, mokymą; mano, kad būtinybe tampa optimalioje vietoje veikiančios galutiniam vartotojams prieinamos paslaugų grupės;
89. pabrėžia, kaip svarbu suteikti vartotojams laisvę pasirinkti iš įvairių didelio efektyvumo ir atsinaujinančiąją energiją naudojančių šildymo technologijų, kurios geriausiai tenkina asmeninius vartotojų šildymo poreikius;
90. pabrėžia, kad dėl šios priežasties reikia teikiant informaciją ir paskatas sudaryti vartotojams sąlygas sparčiau modernizuoti savo senas ir neefektyvias šildymo sistemas, siekiant labai padidinti energijos vartojimo efektyvumą, kas jau įmanoma naudojant esamas technologijas, įskaitant atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančias šildymo sistemas; atkreipia dėmesį į tai, kad trūksta vartotojų informuotumo apie dažnai prastą jų naudojamų šildymo sistemų efektyvumą; ragina Komisiją ateityje persvarstant Pastatų energinio naudingumo direktyvą pateikti pasiūlymus, skirtus padėti didinti

informuotumą apie esamų šildymo ir vėsinimo sistemų modernizavimą ir šį modernizavimą spartinti, taip pat apsvarstyti galimybę nustatyti energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo sistemą, taikomą įrengtoms šildymo sistemoms;

91. pabrėžia, kad vartotojai gali atlikti aktyvų vaidmenį pereinant prie tausios Europos šildymo ir vėsinimo sistemos; laikosi nuomonės, kad efektyvūs naujojo reglamento dėl energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo rezultatai – naujųjų etikečių skalės yra perspektyvios ir suteikia galimybę pabrėžti įvairių produktų energijos vartojimo efektyvumo skirtumus – gali suteikti vartotojams daugiau galimybių priimti sprendimus remiantis sutaupoma energija ir mažinti sąskaitas;
92. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares parengti konkrečias vis didėjančios energijos nepritekliaus problemos sprendimo strategijas siekiant padėti visiems vartotojams, ypač pažeidžiamiausiems, pavieniui ar kolektyviai pagerinti jų būsto, šildymo ir vėsinimo sąlygas, nesvarbu, ar jie būsto savininkai, ar nuomininkai;
93. pabrėžia, kad reikia pasiekti didelę energetinę nepriklausomybę pirmiausiai naudojant vietos išteklius;
94. ragina iš esamų pramonės įmonių gaunamą atliekinę šilumą naudoti būstų šildymui;
95. mano, kad svarbiausia kovos su energijos nepriteklumi priemonė – sumažinti bendras individualiems namų ūkiams tenkančias šildymo sąnaudas užtikrinant ženklų energijos vartojimo efektyvumo padidėjimą visuose trijuose pagrindiniuose energijos naudojimo etapuose: (pirminę energiją paverčiant naudingąja energija, tą energiją toliau perduodant ir ypač ją vartojant galutiniam naudotojui); ragina valstybes nares tikrai teikti pirmenybę energijos vartojimo efektyvumo priemonėms ir perėjimui prie šildymo ir vėsinimo naudojant atsinaujinančiąją energiją;
96. mano, kad svarbu užtikrinti, jog dalis energijos vartojimo efektyvumui didinti numatyto finansavimo būtų skirta energijos nepriteklių patiriantiems namų ūkiams arba nepalankiausioje padėtyje esančiose vietovėse gyvenantiems asmenims paremti, pvz., padedant jiems investuoti į efektyviai energiją vartojančią šildymo ir vėsinimo įrangą;
97. mano, kad valstybės narės pagal Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą turėtų parengti valstybinius pastatų renovacijos planus, kad pastatai naudotų energiją efektyviai, be kita ko, teikiant paskatas renovuoti privatiems asmenims priklausančius pastatus, ir tokiuose planuose numatyti specialias priemones, skiriamas padėti pažeidžiamiausioms visuomenės grupėms kovoti su energijos nepriteklumi;
98. prašo Komisijos įgyvendinant Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą parengti energijos vartojimo efektyvumo audito ir planavimo veiklos vykdytojų mokymus, taip pat padėti privatiems asmenims, ypač pažeidžiamiausioms visuomenės grupėms, lengviau imtis tokių veiksmų;
99. pabrėžia, kad, viena vertus, šiandien daugelyje Europos pastatų energija iššvaistoma, nes jų izoliacijos kokybė yra prasta, o šildymo sistemos – senos ir neefektyvios, kita vertus, energijos nepriteklių patiria beveik 11 proc. ES gyventojų;
100. ragina Komisiją, valstybes nares ir vietos valdžios institucijas, atsižvelgiant į galimų būsimų dujų tiekimo krizių riziką, visapusiškai integruoti biodujų, gaunamų apdorojant mėšlą, gamybą į žiedinės ekonomikos įgyvendinimo procesą;

101. paveda Pirmininkui perduoti Komisijai šią rezoliuciją.